

Carta al germà

(...)

Pel que fa als nostres projectes de viatge, començo a sentir-me un punt indecisa. És ben enutjós que no et responguin per la meva demanda d'una ocupació. Mme Rapkine et deu haver explicat amb detall, suposo, quins són els treballs que tinc al cap, i especialment les idees que m'han vingut referents a certs passatges de Tàcit sobre els mètodes de combat de les poblacions bàrbares i semi-nòmades del segle I. Al meu parer, hi ha aquí un problema a resoldre interessant, per als erudits i els especialistes. Però pot molt ben ser que uns tals treballs no siguin gens d'actualitat. En aquest cas, fóra inútil que m'obsedís a voler obtenir una ocupació. Després de tot, cultivar aquí llegums i trumfes és potser més útil, en les circumstàncies actuals. De fa un cert temps, sobretot les darreres setmanes, ho penso cada cop més. Digue-me'n quina opinió en tens.

Quant als pares, em sembla que si s'instal·len en un poblet on el pare es pugui fer popular gràcies a la seva competència mèdica, tenen possibilitats de viure bé i tranquil·lament sense desarrelar-se. M'he fet el projecte, per al cas de quedar-nos a França, que s'instal·lessin d'aquesta manera a la tardor, sigui per aquí a la muntanya, sigui en un poblet de l'Ardèche on tinc amics (...). Jo passaria la tardor, l'hivern, i potser la primavera, a ca l'hortolà de qui t'he parlat, després me n'aniria a viure amb ells, i cultivariem llegums amb l'ajut i els consells d'amics i de veïns, combinat tot plegat, de vegades, amb intermedis mèdics i pedagògics. Llegiria, escriuria, treballaria per a mi. Pel que fa a les recerques particulars de què t'ha parlat Mme Rapkine, certament no és pas que hi renunciï; hi penso cada cop més; però començo a demanar-me si no tindria millors ocasions per a fer-les quedant-me aquí que no partint.

(...)

P. D. Molt important: en llegir aquesta carta, tingues en compte la data. Durant les tres setmanes que passaran abans no t'arribi, les meves impressions poden haver canviat. Pel que fa a mi, desitjo *ardentment* d'anar on em siguin més fàcils els estudis de què Mme Rapkine t'ha parlat. ¿És millor, a aquest fi, quedar-se o bé partir? En aquest moment, dubto; però, tu, tingues més en compte les dades objectives del moment en què rebràs la carta que no el que hi dic.

Notes:

Escriu la carta, entre el 10 i el 20 de setembre de 1941, mentre s'està a Le Poët (departament dels Hauts-Alpes), on els pares passen l'estiu des de començaments d'agost.

El germà intentava d'aconseguir un permís perquè pares i germana poguessin reunir-se amb ell a Amèrica.

André no li havia pogut assegurar que d'Amèrica pogués després tornar a Europa, en un lloc (Anglaterra) des d'on pogués participar a la guerra. És el que ella en diu, camufladament, "una ocupació". És per això que dubta.

Li parla dels treballs que hi vol fer, que, també camufladament, no són altres que el seu projecte d'una formació d'infermeres de primera línia.